Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 10 november 2016*

”Överklagande — EU-varumärke — Tredimensionellt varumärke som har formen av en kub vars sidor har en gallerstruktur — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring”

I mål C-30/15 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 26 januari 2015,

Simba Toys GmbH & Co. KG, Fürth (Tyskland), företrätt av O. Ruhl, Rechtsanwalt,

klagande,

i vilket de andra deltagarna är:

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Botis och A. Folliard-Monguiral, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

Seven Towns Ltd, London (Förenade kungariket), företrätt av K. Szamosi och M. Borbás, ügyvédek,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, och S. Rodin (referent),

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: handläggaren V. Giacobbo-Peyronnel,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 2 mars 2016,

och efter att den 25 maj 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

1 Simba Toys GmbH & Co. KG har genom sitt överklagande yrkat upphävande av den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 25 november 2014, Simba Toys/harmoniseringsbyrån – Seven Towns (formen av en kub vars sidor har en gallerstruktur) (T-450/09, EU:T:2014:983) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets (EUIPO) andra överklagandenämnd (nedan kallad överklagandenämnden) den 1 september 2009 (ärende R 1526/2008-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan klaganden och Seven Towns Ltd (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) upphävdes och ersattes av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), som trädde i kraft den 13 april 2009.

3 Mot bakgrund av tidpunkten för de faktiska omständigheterna är det emellertid – åtminstone vad gäller de bestämmelser som inte enbart avser förfarandet – förordning nr 40/94 som är tillämplig i det aktuella målet.

4 I artikel 7 i förordning nr 40/94, som har rubriken ”Absoluta registreringshinder”, föreskrivs följande:

”1. Följande får inte registreras:

…

b) Varumärken som saknar särskiljningsförmåga.

c) Varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.

…

e) Kännetecken som endast består av
i) en form som följer av varans art,

eller
ii) en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat,

eller
iii) en form som ger varan ett betydande värde.

…”

5 I artikel 74.1 i förordning nr 40/94 föreskrivs följande:

”Vid förfarande inför byrån skall denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock skall i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.”

Bakgrunden till tvisten

6 Bakgrunden till tvisten har återgetts i punkterna 1–12 i den överklagade domen och kan sammanfattas enligt följande.

7 Den 1 april 1996 ingav Seven Towns en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till EUIPO. Ansökan avsåg det nedan återgivna tredimensionella kännetecknet:

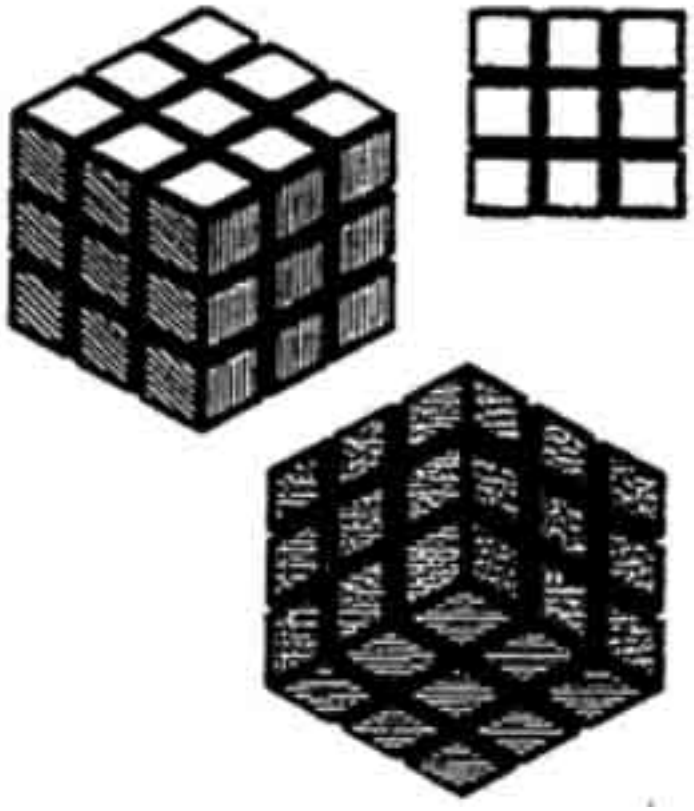

8 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klass 28 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ”Tredimensionella pussel”.

9 Det aktuella varumärket registrerades som gemenskapsvarumärke den 6 april 1999 under nummer 162784. Registreringen förnyades den 10 november 2006.

10 Den 15 november 2006 ingav Simba Toys en ansökan om ogiltighetsförklaring av nämnda varumärke med stöd av artikel 51.1 a i förordning nr 40/94, jämförd med artikel 7.1 a–c och e i samma förordning.

11 EUIPO:s annulleringsenhet avslog ansökan enligt beslut av den 14 oktober 2008.

12 Den 23 oktober 2008 överklagade klaganden det beslutet till EUIPO enligt artiklarna 57–62 i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009). Till stöd för överklagandet anförde klaganden åsidosättande av artikel 7.1 a–c och e i samma förordning.

13 Överklagandenämnden fastställde annulleringsenhetens beslut av den 14 oktober 2008 och avslog överklagandet genom det omtvistade beslutet.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

14 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 november 2009 väckte Simba Toys talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

15 Till stöd för sin talan åberopade klaganden åtta grunder avseende åsidosättande av artikel 75 första meningen och artikel 76.1 första meningen i förordning nr 207/2009, samt av artikel 7.1 b, c och e i–iii och artikel 7.3 i förordning nr 40/94.

16 Tribunalen ogillade talan i dess helhet genom den överklagade domen.

Parternas yrkanden

17 Simba Toys har yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

— förplikta Seven Towns och EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Seven Towns och EUIPO har yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandet, och

— förplikta Simba Toys att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet

19 Genom skrivelse av den 7 juli 2016 begärde Seven Towns att domstolen skulle besluta att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas.

20 Företaget har hävdat att generaladvokaten i sitt förslag till avgörande har anfört sakomständigheter och framfört argument som inte har avhandlats mellan parterna vare sig vid tribunalen eller vid domstolen, vad bland annat avser definitionen av de aktuella varornas funktion, identifieringen av kännetecknets väsentliga egenskaper och bedömningen av funktionerna hos formen av en kub.

21 Det ska i detta hänseende erinras om att domstolen efter att ha hört generaladvokaten, när som helst, kan besluta att återuppta den muntliga delen av förfarandet i enlighet med artikel 83 i rättegångsreglerna bland annat om den anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet eller om detsamma ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 april 2016, Marchon Germany, C-315/14, EU:C:2016:211, punkt 19).

22 Detta är inte fallet i förevarande mål. Domstolen anser sig nämligen, efter att ha hört generaladvokaten, ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att kunna döma i målet och att prövningen i målet inte ska ske utifrån någon ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång eller utifrån ett argument som inte har avhandlats inför domstolen.

23 Seven Towns begäran om att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas ska således under dessa förhållanden avslås.

Prövning av överklagandet

Parternas argument

24 Simba Toys har till stöd för sitt överklagande åberopat sex grunder. Simba Toys har genom den första grunden hävdat att tribunalen, i punkterna 50–77 i den överklagade domen, åsidosatte artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94, i vilken det föreskrivs att kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat inte får registreras.

25 Simba Toys har för det första gjort gällande att det var fel av tribunalen att i punkt 72 i den överklagade domen finna att tillämpningen av artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 förutsätter att ett tekniskt resultat åtminstone ”framgår … tillräckligt säkert” av återgivningen av det aktuella varumärket. Ett sådant ”exakt krav” följer varken av bestämmelsens lydelse eller av rättspraxis och strider för övrigt mot syftet med bestämmelsen.

26 Tribunalen tolkade för det andra begreppet ”teknisk funktion” för restriktivt när den i punkt 60 i den överklagade domen fann att gallerstrukturen på kubens sidor inte uppfyllde någon sådan funktion. Tribunalen tog inte hänsyn till att strukturen och kubens generella form inte är godtyckliga och de är följaktligen med nödvändighet tekniska.

27 Klaganden har för det tredje gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkt 53 i den överklagade domen uppställde som krav att det aktuella varumärkets väsentliga egenskaper själva ska fylla den avsedda varans tekniska funktion, och inte vara resultatet av den funktionen, för att registrering av ett kännetecken med stöd av det registreringshinder som avses i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 ska kunna vägras.

28 Klaganden har för det fjärde kritiserat tribunalen för att den inte godtog invändningen om att det inte fanns några alternativa former för återgivning av varumärket som kunde fylla samma tekniska funktion som varumärket. Den omständigheten att det finns andra alternativa former medför under alla omständigheter inte att artikel 7.1 e ii inte ska tillämpas. Vad närmare bestämt gäller de svarta linjerna som skapar ett rutmönster på kubens sidor har klaganden gjort gällande att även om det är möjligt att tillverka en magisk kub utan dessa beståndsdelar, skulle en sådan kub fortfarande vara skyddad av det omstridda varumärket på grund av graden av likhet. Tribunalen har under dessa omständigheter missförstått det allmänintresse som ligger till grund för den bestämmelsen, vilket är att förhindra att det införs ett permanent monopol på tekniska lösningar.

29 Klaganden har för det femte hävdat att tribunalen när den bedömde de tekniska funktionerna hos den aktuella varans väsentliga egenskaper inte beaktade att det fanns varor som redan hade saluförts före den dag då ansökan om registrering av det aktuella varumärket ingavs – bland annat ”Rubik’s Cube” som tillverkas av intervenienten – vilka har sådana väsentliga egenskaper som det omstridda varumärket har, det vill säga en vridbarhet som är väl känd bland konsumenterna.

30 Simba Toys har för det sjätte klandrat tribunalen för att den i punkt 55 i den överklagade domen – efter att ha slagit fast att det aktuella varumärket hade registrerats för ”tredimensionella pussel” i allmänhet, utan begränsning till vridbara pussel – fann att registrering av ett varumärke endast kan vägras om det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 är tillämpligt på samtliga eller åtminstone ett stort antal av de varor som nämnda varumärke avser.

31 Seven Towns och EUIPO anser att den första grunden ska avvisas då den åtminstone delvis inte kan tas upp till prövning, eftersom den syftar till att ifrågasätta sakomständigheter.

32 Seven Towns och EUIPO anser under alla omständigheter att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den grunden då den saknar stöd. De har i huvudsak yrkat fastställelse av de domskäl i den överklagade domen som avses i den grunden. Tribunalen införde inte alls några nya krav i detta hänseende utan tillämpade endast rådande rättspraxis, vilken bland annat kräver att den eventuella tekniska funktionen ska fastställas utifrån den grafiska framställningen av varumärket i fråga. Seven Towns och EUIPO har vidare betonat att de aktuella varorna omfattar samtliga tredimensionella pussel och att magiska kuber inte utgör en självständig underkategori bland dessa.

Domstolens bedömning

33 Simba Toys har genom den första grunden hävdat att tribunalen tillämpade artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 fel när den bland annat i punkterna 56–77 i den överklagade domen grundade sig på en alltför restriktiv tolkning av den bestämmelsen vad gäller den aktuella formens funktionalitet. Det var således fel av tribunalen att finna att formens väsentliga egenskaper inte svarade mot den aktuella varans tekniska funktion.

34 Det är i detta sammanhang visserligen riktigt att bedömningen av funktionerna hos ett kännetecknens väsentliga egenskaper i den mån denna bedömning omfattar fastställande av sakomständigheter inte som sådan – såvida det inte rör sig om en missuppfattning av bevisningen – kan bli föremål för en prövning av domstolen inom ramen för överklagandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 74, och dom av den 17 mars 2016, Naazneen Investments/harmoniseringskontoret, C-252/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:178, punkt 59). Det förhåller sig emellertid annorlunda när det gäller rättsfrågor som uppkommer vid prövningen av betydelsen av de rättsliga kriterier som tillämpats vid denna bedömning och särskilt av de faktorer som har beaktats för detta ändamål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkterna 84 och 85, och dom av den 6 mars 2014, Pi-Design m.fl./Yoshida Metal Industry, C-337/12 P–C-340/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:129, punkt 61).

35 Den första grunden kan således tas upp till prövning, eftersom den avser att bestrida att tribunalen i den överklagade domen tillämpade sådana kriterier och faktorer som bland annat följer av domstolens praxis för att bedöma det aktuella kännetecknets funktionalitet i den mening som avses i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94.

36 Vad gäller frågan huruvida överklagandet kan bifallas på denna grund, ska det inledningsvis erinras om att varumärkesrätten utgör ett väsentligt inslag i unionens konkurrenssystem. I detta system måste företagen, för att kunna locka till sig kunder genom kvaliteten på sina varor eller tjänster, ha möjlighet att såsom varumärken registrera kännetecken som gör det möjligt för konsumenten att utan risk för förväxling särskilja dessa varor eller tjänster från varor eller tjänster med ett annat ursprung (dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 38 och där angiven rättspraxis).

37 Det framgår vidare av artikel 4 i förordning nr 40/94 att ett kännetecken som återger formen av en vara ingår bland de kännetecken som kan utgöra ett varumärke förutsatt att kännetecknet i fråga för det första kan återges grafiskt och för det andra kan särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2004, Henkel/harmoniseringskontoret, C-456/01 P och C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkterna 30 och 31, och dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 39).

38 Det framgår även av domstolens praxis att vart och ett av de registreringshinder som räknas upp i artikel 7.1 i förordning nr 40/94 ska tolkas mot bakgrund av det allmänintresse som ligger till grund för detta registreringshinder (dom av den 29 april 2004, Henkel/harmoniseringskontoret, C-456/01 P och C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkt 45, och dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 43).

39 Domstolen har i detta hänseende påpekat att artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 är avsett att förhindra att varumärkesrätten leder till att ett företag ges ensamrätt på tekniska lösningar eller funktionella egenskaper hos en vara (dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 43).

40 Det ska vidare även erinras om att en korrekt tillämpning av denna bestämmelse förutsätter att det aktuella tredimensionella kännetecknets väsentliga egenskaper identifieras på vederbörligt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 68, och dom av den 6 mars 2014, Pi-Design m.fl./Yoshida Metal Industry, C-337/12 P–C-340/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:129, punkt 46).

41 I förevarande fall fastställde tribunalen i punkt 47 i den överklagade domen överklagandenämndens bedömning, enligt vilken det aktuella kännetecknets väsentliga egenskaper utgörs av en kub och en gallerstruktur som återges på var och en av kubens sidor. Detta konstaterande har inte ifrågasatts inom ramen för detta överklagande.

42 Vad vidare gäller frågan huruvida sådana väsentliga egenskaper fyller en teknisk funktion hos varan har tribunalen besvarat denna fråga nekande då den bland annat i punkterna 56–61 i den överklagade domen inte godtog klagandens argument om att de svarta linjerna – och mer allmänt gallerstrukturen på den aktuella kubens sidor – fyller en teknisk funktion.

43 Tribunalen godtog inte klagandens argument i detta hänseende om att den aktuella kubens individuella beståndsdelar var vridbara och att de svarta linjerna var resultatet därav, då den särskilt i punkterna 58 och 59 i den överklagade domen påpekade att nämnda argument i själva verket huvudsakligen byggde på kännedomen om de vridbara horisontella och vertikala segmenten hos ”Rubik’s cube”, och att den vridbarheten inte kunde vara resultatet av den aktuella formens egenskaper utan på sin höjd av en mekanism inuti kuben som inte syntes. Tribunalen bedömde att det var riktigt av överklagandenämnden att inte låta denna osynliga beståndsdel ingå i bedömningen av funktionerna hos det omstridda varumärkets väsentliga egenskaper. Tribunalen konstaterade i detta sammanhang att den omständigheten att överklagandenämnden utifrån de grafiska framställningarna av detta varumärke hade dragit slutsatsen att en vridmekanism fanns inuti kuben, inte torde vara förenlig med kraven på att varje slutsats måste vara så objektiv som möjligt utifrån den aktuella form som återges grafiskt och den måste vara tillräckligt säker.

44 Tribunalen fann således i punkt 60 i den överklagade domen, liksom överklagandenämnden, att gallerstrukturen på den aktuella kubens sidor inte fyllde någon teknisk funktion, eftersom den omständigheten att nämnda struktur visuellt delade in kubens sidor i nio lika stora rutor inte kunde anses utgöra en sådan funktion i den mening som avses i relevant rättspraxis.

45 Detta resonemang är emellertid, såsom generaladvokaten bland annat har påpekat i punkt 99 i sitt förslag till avgörande, behäftat med en felaktig rättstillämpning.

46 För att kunna bedöma ett kännetecknens funktioner i den mening som avses i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 – vilken inte endast avser kännetecken som utgörs av formen på en faktisk vara – måste nämligen en forms väsentliga egenskaper bedömas med hänsyn till den tekniska funktionen hos den vara som är i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punkt 72).

47 Mot bakgrund av att det inte har bestritts att det aktuella kännetecknet utgörs av formen på en faktisk vara och inte av någon abstrakt form borde tribunalen således ha definierat den tekniska funktionen hos den faktiska varan i fråga, det vill säga ett tredimensionellt pussel, och ha beaktat detta vid bedömningen av funktionerna hos kännetecknets väsentliga egenskaper.

48 Denna bedömning ska visserligen, såsom tribunalen har påpekat i punkt 59 i den överklagade domen, göras utifrån den aktuella form som återges grafiskt, men nämnda bedömning kan inte göras utan att hänsyn tas till eventuella ytterligare beståndsdelar avseende funktionen hos den faktiska vara som är i fråga.

49 Det framgår nämligen av domstolens praxis att den behöriga myndigheten vid bedömningen av ett kännetecknens funktionella egenskaper kan göra en fördjupad prövning inom vilken det utöver den grafiska framställningen och eventuella beskrivningar, vilka ingetts när ansökan om registrering av varumärket lämnades in, tas hänsyn till uppgifter som är användbara vid den identifiering som ska göras av kännetecknets väsentliga egenskaper (se dom av den 6 mars 2014, Pi-Design m.fl./Yoshida Metal Industry, C-337/12 P–C-340/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:129, punkt 54).

50 I vart och ett av de mål som gav upphov till domen av den 18 juni 2002, Philips (C-299/99, EU:C:2002:377), domen av den 14 september 2010, Lego Juris/harmoniseringskontoret (C-48/09 P, EU:C:2010:516), och domen av den 6 mars 2014, Pi-Design m.fl./Yoshida Metal Industry (C-337/12 P–C-340/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:129) kunde de behöriga myndigheterna, såsom även generaladvokaten har påpekat i punkterna 86 och 91–93 i sitt förslag till avgörande, inte heller göra en bedömning av den aktuella formen uteslutande utifrån den grafiska framställningen, utan att inhämta ytterligare uppgifter avseende den faktiska varan.

51 Härav följer att tribunalen gjorde en alltför restriktiv tolkning av bedömningskriterierna i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 när den bland annat i punkterna 57–59 i den överklagade domen fann att bedömningen av funktionerna hos det aktuella kännetecknets väsentliga egenskaper – särskilt gallerstrukturen på kubens sidor – skulle göras utifrån den aktuella form som återgavs grafiskt och att det inte var nödvändigt att beakta ytterligare beståndsdelar som en objektiv iakttagare inte skulle kunna ”uppfatta exakt” utifrån de grafiska framställningarna av det omstridda varumärket, såsom att de individuella beståndsdelarna i ett tredimensionellt pussel av typen ”Rubik’s Cube” är vridbara.

52 Den omständigheten – som påpekats i punkt 55 i den överklagade domen – att det omstridda varumärket hade registrerats för ”tredimensionella pussel” i allmänhet, det vill säga utan begränsning till vridbara pussel, och att varumärkesinnehavaren inte hade fogat någon beskrivning till sin registreringsansökan med precisering att den aktuella formen var vridbar, utgör vidare inte hinder för att en sådan teknisk funktion hos den faktiska vara som detta kännetecken representerar beaktas vid bedömningen av funktionerna hos det aktuella kännetecknets väsentliga egenskaper, då det annars skulle leda till att innehavaren av nämnda varumärke utökar det skydd som registreringen av varumärket ger till att gälla för alla typer av pussel med liknande form, det vill säga alla tredimensionella pussel vars beståndsdelar återger formen av en kub oavsett dessa delars funktion.

53 Denna sistnämnda möjlighet skulle strida mot det syfte som eftersträvas genom artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94, vilket är – såsom även har påpekats i punkt 39 ovan – att undvika att ett företag ges ensamrätt på tekniska lösningar eller funktionella egenskaper hos en vara.

54 Mot bakgrund av det ovan anförda ska överklagandet bifallas såvitt avser den första grunden. Härav följer att den överklagade domen ska upphävas och det finns således ingen anledning att varken pröva de andra argument som omfattas av denna grund eller de andra grunderna för överklagandet.

Tvisten i första instans

55 När domstolen upphäver tribunalens avgörande kan den i enlighet med artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande.

56 I förevarande fall förfogar domstolen över de upplysningar som krävs för att slutligt avgöra talan i första instans såvitt avser den andra grunden som rör åsidosättande av artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94.

57 Det framgår nämligen av punkterna 42–53 i denna dom att talan ska bifallas såvitt avser denna grund.

58 Härav följer att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras på grund av ett åsidosättande av artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94.

Rättegångskostnader

59 Det följer av artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler att när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken, ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna.

60 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i samma rättegångsregler ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

61 Klaganden har yrkat att EUIPO och Seven Towns ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom de har tappat målet, ska de förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna både i förfarandet i första instans i mål T-450/09 och i förfarandet för överklagandet.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) Tribunalens dom av den 25 november 2014, Simba Toys/harmoniseringsbyrån Seven Towns (formen av en kub vars sidor har en gallerstruktur) (T-450/09, EU:T:2014:983), upphävs.

2) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets (EUIPO) andra överklagandenämnd den 1 september 2009 (ärende R 1526/2008-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan Simba Toys GmbH & Co. KG och Seven Towns Ltd, ogiltigförklaras.

3) Seven Towns Ltd och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Simba Toys GmbH & Co. KG både i förfarandet i första instans i mål T-450/09 och i förfarandet för överklagandet.

Underskrifter